

POSTANOWIENIE

21 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 21 marca 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy
Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W.
przeciwko L.K. i A.G.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej L.K.
od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach
z 4 kwietnia 2023 r., V Ca 584/22,

1) odrzuca skargę kasacyjną,

**2) oddala wniosek Syndyka masy upadłości Spółdzielczej
Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości
likwidacyjnej w W. o zasądzenie od L.K. zwrotu kosztów
postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według
norm przepisanych.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 4 kwietnia 2023 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W. przeciwko L.K. i A.G. o zapłatę, na skutek apelacji powoda i pozwanego L.K. od wyroku Sądu Rejonowego w

Sokołowie Podlaskim z 24 maja 2022 r., I C 577/19, oddalił obie apelacje (pkt I), zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu za drugą instancję (pkt II).

Pozwany L.K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu II instancji, zaskarżając to orzeczenie w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany wskazał na potrzebę wykładni przepisów, które mają wywoływać rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. art. 89 k.c.; art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz.U. z 2024 r., poz. 1646) oraz art. 120 § 1 k.c.

Powód złożył odpowiedź na skargę, w której wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od skarżącego pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwanego podlegała odrzuceniu.

Poza spełnianiem ogólnych wymagań dla pisma procesowego, skarga kasacyjna powinna również zawierać prawidłowo sformułowane elementy konstrukcyjne określone w art. 398⁴ § 1 pkt 1-3 k.p.c. Jednym z tych elementów jest przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie. Braki w zakresie elementów konstrukcyjnych skargi, a więc również w zakresie uzasadnienia podstaw kasacyjnych, skutkują odrzuceniem skargi *a limine* bez uprzedniego wezwania o usunięcie dostrzeżonych braków (postanowienie SN z 24 października 2022 r., I CSK 3656/22). Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1-3 k.p.c. (postanowienie SN z 24 czerwca 2022 r., I CSK 2657/22).

Skarżąc pozwany we wniesionej przez siebie skardze nie sformułował uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Uzasadnienie to powinno być wyodrębnione w sposób redakcyjny i treściowy wśród pozostałych elementów skargi kasacyjnej (zob. np. postanowienie SN z 12 czerwca 2020 r., I CSK 799/19). Skarga zawiera natomiast stosunkowo obszerne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, które stanowi jednak samodzielny i odrębny element skargi kasacyjnej i nie jest rolą Sądu Najwyższego doszukiwanie się uzasadnienia podstaw kasacyjnych w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej właśnie z uwagi na odrębność obu tych wymagań i różne funkcje, jakie one pełnią.

W ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący powinien przedstawić prawne racje przemawiające za zasadnością merytorycznego rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej z uwzględnieniem publicznoprawnych, ponadindywidualnych zadań tego środka zaskarżenia. Podstawy kasacyjne i wypełniające je zarzuty determinują natomiast zakres kontroli kasacyjnej (art. 398¹³ § 1 k.p.c.) a ich uzasadnienie służy wskazaniu jurystycznych argumentów przemawiających za niezgodnością zaskarżonego orzeczenia z przepisami prawa objętymi zarzutami skargi (postanowienie SN z 8 marca 2024 r., I CSK 480/23).

W tym stanie rzeczy należało uznać, że skarga kasacyjna nie spełniała wymagań konstrukcyjnych, determinujących istotę tego środka i warunkujących jego merytoryczną ocenę, a tym samym podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Jednocześnie w niniejszej sprawie brak było podstaw do uwzględnienia wniosku powoda o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, został powiązany z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie z wnioskiem o jej oddalenie. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosła o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie - innymi - rozstrzygnięciami. Pełnomocnik powoda nie wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej, a takie rozstrzygnięcie zapadło w niniejszej sprawie (postanowienia SN: z 11

stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12; z 14 kwietnia 2023 r., I CSK 3486/22).

SSN Kamil Zaradkiewicz

[SOP]

[r.g.]